

Crisi de paper

La imminent substitució del conseller d'Administració Pública, Joaquim Azagra, ha servit perquè el president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, plantege una remodelació més àmplia del seu gabinet. Una operació on tornen a amidar-se les forces els diferents sectors del PSPV-PSOE i que, com passa a Catalunya i les Balears, respon a decisions exclusivament personals dels seus presidents.

Pasqual L. Pla/Planas Sanmartí

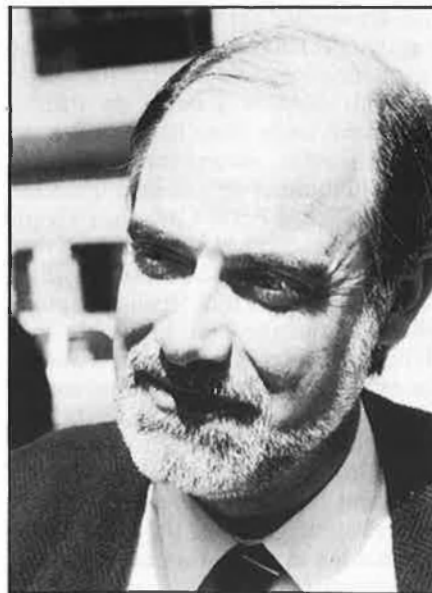
És una qüestió absolutament personal. La remodelació d'un govern —tant fa que siga el de Joan Lerma com el de Jordi Pujol o Gabriel Cañellas— és una atribució estrictament privada que tots tres s'esforcen a mantenir. Així, en el cas del País Valencià, on des de fa mesos es parla d'una imminent crisi en el govern autonòmic forçada per l'anunciada dimissió del conseller d'Administració Pública, Joaquim Azagra (ja que vol tornar a impartir classes a la Universitat) ni des de dins del partit que manté el govern (PSPV-PSOE), ni els observadors polítics, ni des de l'oposició ningú ha sabut donar cap clau raonable per a entendre cap on pot anar la voluntat del president Lerma a l'hora de solucionar el conflicte que té pendent.

«El que és increïble —han indicat a EL TEMPS fonts del mateix partit— és que Lerma mantinga en el càrrec durant tant de temps un conseller que li ha manifestat el seu desig de deixar el càrrec i que, en comptes d'haver posat ràpidament fi a aquest problema per la via de la substitució immediata, estiga pensant-se encara què en farà». Aquesta indecisió ha desfermat els rumors que apunten cap a la possibilitat que Lerma, al mateix temps que substituirà Azagra, farà canvis profunds en el Consell, canvis que, fins i tot, podrien afectar homes tan forts dins del partit com Cebrià Ciscar, vice-secretari general del PSPV-PSOE, conseller de Cultura, Educació i Ciència, o Rafael Blasco, que controla comarques importants i que està molt ben vist per la direcció central del PSOE.

«Darrere d'aquesta apreciació hi ha —assegura un alt càrrec del partit— el fet evident que Lerma ha eixit molt revaluat arran de les passades eleccions europees». Hem de tenir en compte que el PSOE obtingué un 42 per cent dels vots al País Valencià i que en aquesta comunitat autònoma va ser on es produí un índex d'abstenció menor, la qual cosa mogué les més altes instàncies del partit a felicitar Lerma, secretari general de la delegació socialis-

Joan Lerma.

Joaquim Azagra.

Gabriel Cañellas.

Jordi Pujol.

ta al País Valencià i president de la Generalitat.

Aquesta seguretat en si mateix i el suport de la direcció central del PSOE, podrien decidir, finalment, Lerma a traure's de sobre els dos principals companys de partit que, en algun moment, tingueren la possibilitat d'encapçalar una alternativa al capdavant tant del partit com de la Generalitat. «En

qualsevol cas —indica un home molt pròxim a Lerma—, és una decisió absolutament privada que només consultarà amb el coixí».

Aquesta irresponsabilitat del president (en el sentit de no haver de retre comptes a ningú) és criticada pels sectors no oficialistes del partit ja que «propicia una mena de cabdillisme, de líder intocable que no ha de respondre

de les seues decisions davant de ningú», i això no és gens bo per a la democràcia interna del partit ni per al conjunt de la societat», afirma un dels principals representants dels crítics del socialisme valencià.

També s'ha apuntat a hores d'ara, també s'ha apuntat, que Lerma podria estar barallant la possibilitat de donar entrada en el seu govern als líders del corrent Esquerra Socialista, un sector que representa aproximadament el 20 per cent del partit al País Valencià i que manté una relació de no-bel·ligèrncia amb el secretari general de PSPV-PSOE. Els noms que s'han barallat són Vicent Garcés, ex-regidor de Cultura en l'Ajuntament de València quan era alcalde Ricard Pérez Casado, i Vicent Tarazona, actual alcalde de l'Elia.

En el cas de Catalunya, la possibilitat que Jordi Pujol realitze canvis abans que acabe l'estiu, sembla més llunyana. De fet és una hipòtesi que no ha estat gaire tocada pels mitjans de comunicació i tan sols el *Diari de Barcelona* ha seguit el tema. En aquest sentit, el DdB extreia unes declaracions del president ben taxatives que serveixen per resumir el seu parer: «Sobre aquests temes mai li diré la veritat del que penso fer».

Les Balears, cas a banda

No hi ha cap mena de possibilitat que la crisi municipal de ciutat i, fins i tot la d'Eivissa, puguen tenir cap influència en institucions alienes com ara el govern de Balears, que està en la corda fluixa en les mans d'un diputat independent, l'ex-centrista menorquí Carles Ricci, que no assegura la governabilitat amb cap pacte o compromís formal, però que amb el seu vot va mantenint el difícil equilibri del govern conservador que presideix el *populista* Gabriel Canellas.

Si és tradicional la poca afició que el president del govern espanyol, Felipe González, té a les crisis de gabinet, pel que fa al senyor Canellas i Pons, és autèntic pànic. De crisi, no vol sentir-ne ni la paraula i, de fet, és un mot que no està escrit en el seu diccionari polític.

En el cas que el CDS, que ara està cercant un pacte amb el PSOE per a fixar una estabilitat al govern municipal de Ciutat, si és que el pròxim dia 15 el mateix Adolfo Suárez no li ordena tot el contrari, si es veïés forçat a signar o donar suport a una moció de censura contra els socialistes per a votar a un batlle conservador, no ho fa-

ria sense cap contrapartida, i menys sense rebre, com a compensació, una cartera del govern de Balears.

D'altra banda, el senyor Canellas mai no ha dit que el seu govern pugui fer crisi. Ni en els pitjors temps. De fet, el gabinet del seu segon govern és una continuació del primer. La teoria de premiar fidelitats és mantinguda per Canellas i mai no se li farà entendre que la renovació de consellers, en alguns casos, és, més que saludable, necessària i forçosa.

I si hem de ser exactes i precisos, hem d'admetre que no és el canvi de consellers, la crisi de govern, la possibilitat de bons recanvis el que sembla necessari. En realitat, el recanvi del president, de la idea que els conservadors tenen de l'autonomia, el regionalisme i l'administració per l'autogovern si no parlem del nacionalisme, tan aliè a la seua ideologia, és el que es necessita per tirar endavant el carro.

Amb l'entrada de dos consellers d'Unió Mallorquina, el d'Agricultura i Pesca, Pere Joan Morey, i el de Cultura, Educació i Esports, Maria Antònia Munar, el senyor Canellas i Pons ja en té prou. De manera que la crisi no està en el pensament de ningú i, especialment, en el del president. □

15 DE JULIOL NIT DE FESTA FIRA DE LES COMARQUES PORT AUTÒNOM DE VALÈNCIA A LES 11.30 NIT

ARTISTA INVITAT

AL TALL

amb el seu darrer L.P.
"XAVIER EL COIXO"

MANUEL LUNA

presenta el seu disc
"LOS GALLOS DE LONDRES"

amenitzat per LA VELLA BANDA

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA
DELEGACIÓ DE CULTURA

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

